

Af

[Kåre Moll Christiansen](#)

– 10. maj 2012 Arkiveret i: [Anmeldelser](#), [Roman](#), [Skønlitteratur](#)

Nyt dansk forlag har genudgivet en fändenivolsk fortælling om druk, hør og postarbejde. Det foregår under bæltstedet, og det er mesterlig underholdning.

Citat

Jeg havde frygtelige tømmermænd, men alligevel gik alting godt, indtil der kom denne her håndfuld post, der var adresseret til en kirke. Der var ikke noget gadenummer, kun navnet på kirken og den boulevard, den lå ud til. Jeg gik op ad trappen med mine tømmermænd. Jeg kunne ikke finde en postkasse derinde, og der var ikke nogen folk (...)

Jeg gik ind i værelset ved siden af , og der flød det med præstekjoler på bordet. Der stod en flaske vin.

For guds skyld, tænkte jeg, hvem i helvede andre end mig ville komme i sådan en situation?

Jeg tog vinflasken, fik en god slurk, lagde brevene på kjolerne og gik tilbage til bruserne og toiletterne. Jeg slukkede lyset og sked i mørket og røg en cigaret. Jeg tænkte på at tage et brusebad, men kunne se overskrifterne for mig. POSTBUD TAGET PÅ FERSK GERNING
MENS HAN DRAK GUDS BLOD OG TOG BAD, NØGEN, I EN
KATOLSK KIRKE.

Den amerikanske forfatter Charles Bukowski er og bliver druklitteraturens førstemand. I en periode på godt tredive år udgav han 6 romaner og 34 digtsamlinger samt et hav af noveller, essays, artikler, breve og filmmanuskripter. Han skrev direkte fra rendestenen, og der er specielt tre temaer, der synes at gå igennem hele hans forfatterskab: Alkohol, kvinder og et inderligt had til rutinen og det meningsløse arbejde.

Disse tre temaer danner også rammen for debutromanen EKSTRABUDENE (1971), der netop er blevet udgivet på det nystartede forlag Løvens forlag. Romanen, der i originaludgaven blot hedder POST OFFICE, er tidligere blevet udgivet på dansk under navnet AL MAGT TIL EKSTRABUDENE.

I EKSTRABUDENE følger vi Bukowskis alterego Henry Chinaski, der morgen efter morgen vælter ud af sengen med tømmermænd og en bøjet smøg i kæften. Han er ekstrabud ved det lokale postkontor i Los Angeles, og han kæmper en daglig kamp med sin tunge lædertaske, der er fyldt med rudekverter og reklamer. I et stakåndet tempo bevæger vi os op og ned af stejle trapper i beskidte trappeopgange, igennem ildelugtende baggårde og på flugt over havelåger med glubske schæferhunde i hælene, bandende og svovlende af alt og alle og altid langt bagefter tidsplanen.

Det er hårdt arbejde at være postbud i Bukowskis univers. Chefen er sadist, og den daglige rutine er så dræbende kedelig og meningsløs, at Chinaski går på druk hver eneste dag efter fyraften. Han drikker og råber og danser i selskab med nye og gamle damebekendtskaber. For en stund, lykkedes det vores antihelt, at blive gift med én af disse kvinder – en sexgal millionærdatter fra Texas, der er lige så skør, som hun er smuk. Han får et kontorjob, hvor han ikke skal røre en finger, og selv om det hele egentlig kører nogenlunde glat, sniger rutinen og kedsomheden sig ind på Chinaski. Historien gentager sig, og før han har kigget sig omkring, er damen skredet, og han er tilbage på posthuset klokken fem hver morgen, med dunkende hovedpine.

Kapitlerne er ultra korte, og til tider minder skrivestilen om simple dagbogsnotater. Denne form gør bogen ufattelig letlæselig, som en samling sjove anekdoter og drukturserindringer, der inviterer læseren med på en tur til Los Angeles skyggeside. Det er skrevet direkte fra hoften, med en pen dyppet i billig whisky, og det er ikke meningen, at læseren skal dvæle for længe ved den enkelte sætning og vurdere tekstens bagvedliggende betydning. EKSTRABUDENE skal læses som den er skrevet – hurtigt og intenst. Og som sådan tilbyder den en ganske stærk og enestående læseoplevelse, der på sin egen særlige facon er både berusende, morsom og til tider poetisk.

Oversættelsen af Jette Drewsen er ganske god. En gang imellem føles ordvalget og sætningernes konstruktion en smule klodset, men samme følelse får man, af at læse den originale amerikanske tekst. Det er en del af Bukowskis autenticitet og brovtende charme.

EKSTRABUDENE er måske ikke for alle. Den er både anstødelig og simpel, men kan man tolerere det, tilbyder bogen et par timers frydefuld underholdning.